

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1874.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΙΗ΄.

Η ΚΥΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΛΟΥΖΗΣ. *

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πόλει τῆς Τουλούζης ὑπάρχει ἐκκλησία, ἣτις καίτοι δὲν εἶνε ἀρχαία ἕσον ἢ ἰδίᾳ πόλις, οὐχ ἦντο εἶνε ἀρχαιότερα πολλῶν ἄλλων κατηρειπωμένων μητροπολιτικῶν ἐκκλησιῶν, διότι ἐθεμελιώθη ὑπὸ τῆς Ρανσαχιλδᾶς, βασιλίσσης τῶν Γόθων, τῆς ἐπικληθείσης ὑπὸ τῶν Ρωμαίων Pedaqua ἦτοι μεμβρανόποδος, ὡς ἀρεσκομένης πολὺ εἰς τὰ λουτρά. Ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ναοῦ ὁ ἐπισκεπτής παρατηρεῖ μέγαν στρογγύλον λίθον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε προσκεκολλημένος σιδηροῦς κρίκος. Ἄν τις ἀνυψώσῃ δι' αὐτοῦ τὸν λίθον, οὐδὲν ἀληθῶς θὰ ἴδῃ ὑπ' αὐτόν, διότι σκότος μόνον βαθὺ ὑπάρχει ἐν τῷ ὑπογείῳ· ἂν ὁμοίως ζητήσῃ πληροφορίας ἐκ τῶν ἀρχαίων τῆς συνοικίας κατοίκων, εὐκόλως δύναται νὰ μάθῃ περίεργον συμβάν, ὅπερ συνέβη ἐν τῷ ὑπογείῳ ἐκεῖνον.

Κατὰ τὸ 1770—ὅτε ἡ Γαλλία ἦτο εἰσέτι διηρημένη εἰς ἐπαρχίας καὶ τὰ κοινοβούλια συνεδρίαζον ἐν ταῖς πρωτεύουσαις τῶν ἐπαρχιῶν, ἐμάχοντο καὶ ἐπαίζον ἐκαρτέ καὶ τρικτράκ καὶ ἐμονομάχον ὑποδοθηθόμενοι ὑπὸ ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ—ὑπῆρχεν ἀξιοσεβαστὸς τις ἀνὴρ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τῆς Τουλούζης ἐπαίρομενος διὰ τὴν ἐξαισίαν τῆς συζύγου του καλλονῆν, τὴν εὐφυῆ καὶ λοιπὰ αὐτῆς προτερήματα, δι' ὧν ἦτο κεκοσμημένη, ἐκτὸς μιᾶς μόνης ἀδυναμίας, τῆς μεγάλης δηλ. ἀγίας αὐτῆς πρὸς τοὺς ἰχθύς. Δι' αὐτῶν ἐτέρπετο τὴν ἡμέραν καὶ αὐτοὶ ὑπῆρχον τὸ ὄνειρόν της ἐν καιρῷ νυκτός. Ἡ μεγάλη αὐτῶν κατανάλωσις καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς ἔρωσις της τὴν κατέστησαν περίφημον ἕσον καὶ οἱ σπινθηροβολοῦντες ὀφθαλμοί, ἡ χάρις καὶ οἱ μαῦροι ὡς τὸ πτερόν τοῦ κόρακος πλόκαμοι ἐπὶ τοῦ ἀλαβαστρίνου προσώπου της.

Ἦτο ἐκ τῶν φύσεων ἐκεῖνων, αἵτινες ζητοῦσι ν' ἀγαπῶνται ἢ ν' ἀγαπῶσιν· ἐπρωτίμᾳ ν' ἀγαπᾷ καὶ ἡγάπα τοὺς ἰχθύς. Ὁ σύζυγός της ἤρατο αὐτῆς ἄρᾳ γε ὀλιγώτερον ἔνεκεν τῆς μοναδικῆς ταύτης ὀρέξεώς της τοῦναντίον, τοῦτο ὑπῆρχεν ἀφορμὴ νέου

πρὸς ἀλλήλους δεσμοῦ. Ὁ μόνος τῆς φιλοδοξίας αὐτοῦ σκοπὸς ἦτο ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπιθυμίας της καὶ ἅπασι αὐτοῦ αἱ προσπάθειαι συνεκεντροῦντο ἐν τῇ προμηθεῖα μεγάλῃς ποσότητος τοῦ τοσοῦτον ἀγαπητοῦ αὐτῆς φαγητοῦ· πλὴν τὸ τοιοῦτον δὲν ἦτο ὑπόθεσις εὐκόλος. Καθ' ἡμέραν ἰδιαιτέροι ἀπεσταλμένοι ἀπῆρχοντο καὶ ἐπέστρεφον ἐκ τῶν ἀκτῶν τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Ἀδριατικῆς μετὰ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἰχθύων. Ἡμέρας τινὰς μετὰ τὸ Πάσχα ὁ σύμβουλος ἀκτινοβολῶν ὑπὸ χαρᾶς εἰσῆλθεν ἐν τῷ δωματίῳ τῆς συζύγου του φέρων ἐπὶ πινακίου γιγαντιαῖον καὶ λαμπρὸν κυπρίνον, ὃν ἤγρευσε ἐν ἰδίᾳ χειρὶ ὁ πρόεδρος τοῦ La Cour des Aides de Montauban ἐν Βεσσοερωτ καὶ ὃν ἔπεμπε δῶρον τῇ κυρίᾳ μετὰ τῶν προσρήσεων αὐτοῦ. Χωρὶς καὶ ν' ἀποσφραγίσῃ τὴν ἐπιστολὴν ἔριψεν αὐτὴν εἰς τὸ θυλάκιόν της καὶ διέταξε νὰ μαγειρευθῇ ὁ κυπρίνος πάραυτα. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ὁ ἰχθύς ἦτο γλυκύτατος, ἡ δὲ κυρία τοῦ συμβούλου ἐκ τῆς λαιμαργίας της ἀποπνιγείσα ἐξ ἀσφυξίας ἀπέδωκε. Μεγάλοι, ὡς εἰκόσ, ὑπῆρξαν οἱ θρήνοι τοῦ συζύγου της, ὅστις προσκαλεσάμενος πάραυτα τὸν χειρουργὸν καὶ τὸν βασιλικὸν καθηγητὴν τῆς ἰατρικῆς ἐζήτησε βοήθειαν. Ἀμφότεροι οἱ μεγάλοι οὗτοι ἄνδρες, ἅμα θίξαντες τὸν σφιγμὸν αὐτῆς, ἔσεισαν τὴν φενάκην των καὶ διεκήρυξαν ὅτι ἦτο νεκρὰ ὡς ἡ πέτρα. Πρὸς τοῦτοις ὅπως καθησυχάσωσιν αὐτὸν προέτεινον, ἂν συγκατένευε, ν' ἀνατάμωσι τὸ πτώμα της καὶ πληροφορηθῶσι τὸ αἷτιον τοῦ αἰφνιδίου αὐτῆς θανάτου· ἀλλ' ὁ θυμωθεὶς σύμβουλος ἀπεδίωξεν ἀμφοτέρους καὶ ἐνεταφίασε τὴν σύζυγον αὐτοῦ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν ἐν τῷ προροθηθέντι ὑπογείῳ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην ὑπῆρχεν εἰσέτι ἡ συνήθεια νὰ ἐνταφιάζωσι τοὺς νεκροὺς μετὰ τῶν λαμπρῶν αὐτῶν ἐνδυμάτων καὶ κοσμημάτων· ἐπομένως ἡ κυρία ἐνεταφιάσθη πλήρης χρυσῶν καὶ ἀδαμαντίνων κοσμημάτων. Οἱ ὑπῆρξαν ἀπῆλθον ὅπως ἀπευθύνωσι τὸν τελευταῖον ἀποχρητισμὸν εἰς τὴν νεκράν, ἣτις ἔκειτο ἐν φρικώδει καταστάσει· Ἄπαντες ἐθρήνον γοερώς, πρὸ πάντων ὁμοίως ἡ θεράπων αὐτῆς καὶ ὁ οἰκονόμος· οὐ μόνον ἐθρήνον ἀλλ' ἐδρυχῶντο.

Μετὰ ἑπτὰ ὥρας, καθ' ἣν στιγμήν τὸ ὠρολόγιον τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου ἐσήμανε μεσονύκτιον, ὁ οἰκονόμος καὶ ἡ θεράπων εἰσῆρχοντο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ περικεκαλυμμένοι καὶ κρατοῦντες

(*) Illustr. Magazine of Art. Μεταφρ. Μ. Δ. Σ.
(ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ).

φανόν αναμριδύλωσ τὰ μέλη αὐτῶν ἔτρεμον ὑπὸ φόβου ἢ ὄρα, ἢ σοβαρότης τοῦ τόπου, τὸ φοικῶδες σκότος ἐπροξένουν αὐτοῖς τρομερὰν ἐντύπωσιν. Ἐσταμάτησαν ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ ὑπογείου, ἢ δὲ θεραπεινὴς ἔθετο κατὰ γῆς τὸν φανόν καὶ μετὰ τρεμούσης φωνῆς εἶπε:

- Τώρα πρόσσεξον νὰ τηρήσης τὴν ὑπόσχεσίν σου.
- Μὰ τὴν πίστιν μου, θὰ φυλάξω αὐτήν· ὁπότεν πλυτήσω, θὰ σὲ νυμφευθῶ.
- Ὁρκίσθητι λοιπόν.
- Τί; τώρα; ἠρώτησεν ὁ οἰκονόμος ἐν προσηνεῖ στενοχωρία.
- Ναί, ὁρκίσθητι ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου.

Ὁ ἀνὴρ ὠρκίσθη, ἀνύψωσεν τὸν λίθον καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ ὑπογείῳ. Ὁ ἀνὴρ ἦτο πεπυκνωμένος καὶ βαρῦς· μία νυκτερὴς πετάχασα ὀλίγου δεῖν ἀπέσβυνε τὸν φανόν καὶ ἠκούετο ὁ κρότος τῶν πετρύγων τῆς ἐν τῷ κενῷ τοῦ θύλου, ἐνῶ οἱ δύο ἄρπαγες προσεπάθουν νὰ εὔρουν τὸ μέρος. Τὰ φέρετρα εὐρίσκοντο ἐν ταῖς θέσεσιν αὐτῶν. Τὰ φέρετρα τῶν νέων καὶ τῶν γερόντων, τῶν παρθένων καὶ τῶν συζύγων, τῶν ἀνδρείων στρατιωτῶν οἵτινες ἔπεσον εἰς τὰς μάχας καὶ τῶν ἱερέων οἵτινες ἀπέθανον προσευχόμενοι, ἅπασαι αἱ παραφύλαξες τῆς μεγάλης οἰκογενείας τοῦ La Calonne ἀπ' ἧς ἡμέρας οἱ προπάτορες αὐτῶν διέσχισαν τὴν θάλασσαν, ὅπως φέρωσι τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν καταστροφὴν ἐν μέσῳ τῶν Σαρακηνῶν, ὑπῆρχον ἐκεῖ, παντοῖου μεγέθους. Ἐν μέσῳ τῶν νεωτέρων, τῶν λαμπροτέρων καὶ τῶν πολυτελεστέρων διακρίνετο μὴ ὄλην τὴν ὑγρὰν ἐρ' ἐκυτοῦ γῆν τὸ φέρετρον τῆς φιλοίχθουοσ κυρίας τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν ἀρχόντων, οἵτινες τὴν παρηκολούθησαν μέχρι τῆς τελευταίας αὐτῆς κατοικίας. Ἀπετόλμησαν ν' ἀραιρέωσι τὸ κάλυμμα, ἔρριψαν τὸ πτώμα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἀφῆρσαν ὄλους αὐτοῦ τοὺς πολυτίμους στολισμούς, τὰ δακτύλια ἐκ τῶν δακτύλων, τὰ ἐνώτια ἐκ τῶν ὠτίων, τοὺς χρυσοὺς ἐκ τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἔθεντο πάντα ταῦτα ἐντὸς σακίου.

— Ἄς ἀπέλωμεν! εἶπε τότε ὁ οἰκονόμος.

Πρόσμενον πρὸς στιγμὴν, ἀπήντησεν ἡ θεραπεινὴς· πρέπει νὰ τῇ ἀνταποδώσω ὅ τι μοὶ ἔκαμην ἐπὶ ζωῆς, καὶ ταῦτα λέγουσα, ἤρπαξε τὴν κυρίαν τῆς ἐκ τῆς κόμης καὶ τὴν ἐρράπισε κατὰ πρόσωπον σφοδρῶς. Ἴδου, λάβε τὰς! εἶπεν αὐτῇ.

Τὸ παράδειγμα τῆς θεραπεινίδος διηγείρεν εἰς τὴν μνήμην τοῦ οἰκονόμου τὰς παρελθούσας ταλαιπωρίας καὶ τὰς πρὸ τῆς κυρίας του ἐπιδικασθεῖσας αὐτῷ ἀφθόνως ἄλλοτε ὕβρεις, ὁπότεν μάχιστα δὲν τῇ ἐπρομήθευσεν ἀρκούντας ἰχθῦς, ὥστε καὶ αὐτὸς τῇ ἔδωκε βαρὺ ἐπὶ τοῦ τραχήλου κτύπημα.

Μετὰ φρίκης καὶ ἐκπλήξεως ἤκουσαν τότε ἀμρότεροι βαθὺν γογγυσμόν, προερχόμενον ἐκ τοῦ πτώματος· ἡ θεραπεινὴς ἔρριψε τὸν φανόν καὶ ἐν ροπῇ ὀρθαλμοῦ ἀνέδρασαν τὴν κλίμακκα, ἐν ἀγωνίᾳ δὲ τρόμου ἐξῆλθον τοῦ ναοῦ.

Τὰ κτυπήματα ἐγένοντο ἀρορμη ὅπως τὸ ἐν τῷ φάρυγγι τῆς κυρίας ὁστοῦν τοῦ ἰχθύος διολισθήσῃ καὶ οὕτω βραδέως ἀνακύψῃ τοῦ ληθαργίου τῆς. Ὅποτεν ἔρριψε τὸ βλέμμα ἐν τῷ ὑπογείῳ, ἐπὶ τῶν φερέτρων καὶ τῶν ἀτάκτων αὐτῆς ἐνδυμάτων φωτισμένων ἀμυδρῶς ὑπὸ τῆς λυχνίας τῶν φυγῶδων, ἐλειποθύμησε καὶ μό-

λις μετὰ τρεῖς ὥρας ἠδυνήθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν σκηνὴν τοῦ τρόμου. Εὔρε τὰς πύλας τῆς ἐκκλησίας ἠνεωγμέναι· ἡ νύξ ἦτο λαμπρὰ καὶ σεληνοφώτιστος, αἱ ὁδοὶ κεναί, οὐδεὶς δὲ κρότος ἀντήχει ἄλλος ἢ τοῦ φύλακος ἢ κραυγῆ: «Gentle and simple, pray for the souls of the dead!» προσεύχεσθε ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τῶν κεκοιμημένων.

Οὗτος ἀπαντήσας τὴν κυρίαν ἐλειποθύμησεν ἐκ τρόμου ἐν τούτοις ἐκείνῃ ἐβόησεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, ἧς ἔκρουσε τὴν θύραν, ἢ δὲ θεραπεινὴς προκύψασα ἐκ τοῦ παραθύρου ἀνεγνώριτεν αὐτήν ἐκ τῶν λευκῶν ἐνδυμάτων τῆς καὶ ἐν τρόμῳ ἤρξατο κράζουσα: κυρία, κυρία! Δεύτερος κρότος ἰσχυρότερος τοῦ πρώτου ἠκούσθη, καὶ ὁ οἰκονόμος καταβάς καὶ ἀνοίξας τὴν θύραν, ἀνέκραξε: κυρία! καὶ ἐλειποθύμησεν. Ὁ σύμβουλος ἐγκατέλειψε τὸν κοιτώνα του, ἐνθα ὄλην νύκτα προσήχετο καὶ ἔκλαιεν ἀπαρηγόρητος, ὅπως μάθῃ τὸ αἴτιον τῆς ταραχῆς. Εἰσῆλθεν ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἐνθα ἴστατο ἡ σύζυγος αὐτοῦ ὠχρὰ καὶ πελιδνὴ ἀληθῶς, ἀλλὰ ζῶσα καὶ ὑγιής.

Ὁ ἀναγνώστης ἄς φαντασθῇ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῆς ἀπροσδοκῆτου ταύτης συναντήσεως! Ὁ οἰκονόμος καὶ ἡ θεραπεινὴς ὠμολόγησαν τὸ ἔγκλημα τῶν· ἀλλ', ἐπειδὴ ὑπῆρξαν οἱ αἴτιοι τῆς σωτηρίας τῆς, ἐσυγχωρήθησαν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὅμως ἐκείνης μέχρι τοῦ θανάτου τῆς δὲν ἔφαγε ποτὲ ἰχθῦς καὶ ἔξ μῆνας μετὰ τὸν ἐνταφιασμόν τῆς ἐκείνον ἔτεκεν ὠραῖον τέκνον, ὅπερ ἐδαπτίσθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου ἐν Δουράδῃ.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΓΕΥΜΑ.

Κατὰ τὴν στέψιν τοῦ αυτοκράτορος τῆς Ρωσίας Ἀλεξάνδρου παρετέθησαν ἐν Μόσχᾳ χάριν τοῦ λαοῦ 240 τράπεζαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων εὐρίσκοντο τὰ ἑξῆς ἐδέσματα 440 πρόβατα ὀπτά, 480 πλακοῦντες, 28,000 λίτραι ρορήματος, 480 πινάκια πηκτῆς 7,200 ὄρνιθες, 1,000 μελεαγρίδες, 1,000 νῆσσαί, 24,000 ἄρτοι λευκοί, 9,600 ἄρτοι μέλανες, 9,600 χοιρομήρια, 46,000 γεώμηλα, 46,000 ἄπια, 46,000 δαμάσκηνα, 4,000 κάδοι ζύθου, 4,000 κάδοι ἄλλου τινὸς ποτοῦ, 2,800 κάδοι οἴνου λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ. Ἐρ' ἐκάστης δὲ τραπέζης ἔκειτο ἀκέραιον πρόβατον ὀπτόν, κεχρυσωμένα ἔχον τὰ κέρα καὶ ἐπηρερωμένην τὴν ρίνα. Αἱ ὀπῶραι ὄλαι ἦσαν ἀπηρωρημένα ἐπὶ δένδρων.

ΖΩΟΚΤΟΝΙΑ.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς Γερμανικῆς τινὸς ἐφημερίδος ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν ἐφρονεῦθησαν ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ἑνεκα φυσιολογικῶν δοκιμῶν 56,030 ζῶα, δηλ. 26,000 κυνῶν 15,000 γαλῶν, 10,000 κουνιῶν καὶ 5000 μεγάλων ματτοφόρων.

ΤΟΙΣ ΧΑΡΤΗΣ ΕΚ ΞΥΛΩΝ.

Ἴδου καὶ νέα μεταμόρφωσις τῆς ὕλης ἢ μάλλον ἀνύψωσις ὕλης ταπεινῆς εἰς βελτιωμένην δόξιν. Καὶ τῶντι δὲν εἶνε θαυμαστὴ ἢ μεταβολὴ ξύλου εἰς χαρτίον προωρισμένον νὰ διακωνίζῃ τὰ ἔργα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας; Κατὰ τινὰ νέαν ἐφεύρεσιν καὶ τὰ κοινότερα ξύλα ἀπαλύνονται, μεταβάλλονται εἰς χάρτην καὶ ἐκτυποῦνται.

Ἡ Χάρτης προσεῖ κατασκευάζεται καὶ ἐκ τῆς σπογγώδους καὶ ἐλαφρᾶς καὶ εὐφλέκτου ὕλης, ἧτις σχηματίζεται διὰ τῆς συσσωρεύσεως διαφόρων φυσικῶν ὕλων καὶ τὴν ὁποῖαν tourbe ὀνομάζουσιν οἱ Γάλλοι· καὶ δὲν ἴνεται μὲν λευκὸς ὡς ἐκ τῶν ξύλων, ἀλλ' ὡς οὐσιδιάρκτος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς περιτύλιξιν ἐμπορευμάτων.

ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ.

Ἐμπορὸς τις θέλων νὰ μεταβῇ εἰς ξένην χώραν παρέδωκεν εἰς Δερβίσην, ὃν φίλον αὐτοῦ ἐνόμιζε, βελάντιον πλήρες χρυσῶν νομισμάτων καὶ λίθων πολυτελῶν, παρακαλέσας νὰ τὸ φυλάξῃ μέχρι τῆς ἐπικυρίας του. Ὅτε δὲ ἐπανελθὼν μετὰ ἐν ἔτος ἐξήτησεν αὐτὰ, ὁ Δερβίσης ἠρνήθη νὰ τ' ἀποδώσῃ δι' ἄσχετον λόγον ὅτι οὐδὲν οὐδέποτε ἔλαβε παρ' αὐτοῦ. Ὁ ἔμπορος ὀργισθεὶς διὰ τὴν τόσην ἀπιστίαν, προσέτρεξεν εἰς τὸν Καδῆν ἐγκαλῶν τὸν Δερβίσην. Ἦστο μάλλον τίμιος ἢ φρόνιμος, ἀπεκρίνατο ὁ δικαστής· διότι δὲν ἔρεπεν εἰς ἄνθρωπον, οὐ τινος δὲν ἐγνωρίζετο βεβήμως τὴν τιμότηταν, νὰ ἐμπιστευθῇ τὰ τιμαλφέστατά σου πράγματα. Πῶς νὰ κατορθώσω νὰ σοὶ ἀποδώσῃ τὸ ὅποσον ἔλαβεν ἐνέχυρον ἄνευ μαρτύρων; Καὶ ὅμως θέλω καταβλεῖν πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς τοῦτο. Ἰταγε εἰτι ἄπαξ εἰς αὐτὸν καὶ συνδικλέθητι μετ' αὐτοῦ φιλικῶ τῷ τρόπῳ, χωρὶς ὅμως νὰ εἴπῃς τὸ παραμικρὸν περὶ τῆς ἐπεμβάσεώς μου εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην· αὐριον δὲ τὴν αὐτὴν ὥραν ἔλθῃ πάλιν ἐνταῦθα. Ὁ ἔμπορος ἀπελθὼν ἐπράξεν ὡς προσετέθη, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ βελαντίου ἤκουσε πλείστας ὄσας ὕβρεις. Ἐνῶ δὲ ἐφιλονέικουν καὶ ὑβρίζοντο, παρουσιάσθη ὁ ὑπὲρ τῆς τοῦ Καδῆ προσκαλῶν τὸν Δερβίσην ἐνώπιον τοῦ κυρίου του. Ὅτε δ' ἐπήγε ὁ Δερβίσης, ὁ δικαστής ὑπεδέξατο αὐτὸν φιλοφρόνως, ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὸ λαμπρότατόν του δωμάτιον καὶ πολλὰς τιμὰς παρέσχεν εἰς αὐτόν. Ὁμιλήτε περὶ πολλῶν πραγμάτων, παρενέειρων τεχνιέντως τοσοῦτους ἐπάνοιους περὶ τῆς τοῦ Δερβίσου γενναιοφυχίας, μεγαλοφροσύνης, σοφίας καὶ πολυμαθείας, ὥστε ἐκέρθησε πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ. — Σὲ προσεκάλεσα εὐγενῆ Δερβίση, εἶπεν ὁ Καδῆς ἐπὶ τέλους, ἵνα σοὶ δώσω ἀπόδειξιν τῆς ὑπὲρ σοῦ ὑπολήψεώς μου. Σπουδαῖα ὑπόθεσις μὲ καταναγκάζει μῆνας τινὰς ν' ἀναχωρήσω ἐντεῦθεν· καὶ, ἐπειδὴ δὲν ἐμπιστεύομαι εἰς τοὺς ὑπηρέτας μου, ἐπεθύμουν νὰ

παρακαταθέσω τοὺς θησαυρούς μου εἰς χεῖρας ἀνδρὸς ἀποκλύοντος τῆς ἐμπιστοσύνης δλοκλήρου τῆς πύλεως. Ἄν λοιπόν, χωρὶς νὰ διαταράξῃ τὰς ἐνοχλήσεις σου, ἦνε συγκεχωρημένον νὰ σὲ ἐπιβαρύνω, θέλω σοὶ πέμψει αὐριον περὶ μέσας νύκτας τὰ πολυτίματά μου πράγματα. Καὶ, ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα ἀπαιτεῖ βαθυτάτην σιωπὴν καὶ ἄκραν ἐχεμυθίαν, θέλω σοὶ τὰ ἀποστείλει διὰ τοῦ πιστοτάτου ὑπηρέτου μου ὑπὸ τὸ ὄνομα δωρεᾶς.

— Ἐλαρότης ἐπεχύθη εὐθὺς ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Δερβίσου· ἠδὲ χαρίστησε μεθ' ὑποκλίσεως τὸν Καδῆν διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην του, τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι θέλει διαφυλάξῃ τοὺς ἐμπιστευθεσομένους αὐτῷ θησαυρούς ὡς κόρην ὀρθαλμοῦ καὶ τὸν ἀπεχαιρέτισε μὲ ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν, ὡς εἰ εἶχεν ἤδη ἀπὸ τῆς τοῦ Καδῆ.

Τὴν ἐπιούσαν περὶ τὴν αὐγὴν ἦλθεν ὁ ἔμπορος πάλιν καὶ ἀνέφερε τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Δερβίσου. Ἰταγε καὶ αὐτὸς εἰς αὐτὸν τὸ τελευταῖον, εἶπεν οὗτος, καὶ ἂν πάλιν ἀρνήθῃ ἀπειλήσων αὐτὸν ὅτι θέλεις κινήσει ἀγωγὴν ἐνώπιόν μου. Ὁ ἔμπορος ὑπήκουσε. Μόλις δὲ ἤκουσεν ὁ Δερβίσης περὶ τοῦ Καδῆ, οὐ τινος τὴν ἐμπιστοσύνην κατ' οὐδένα τρόπον δὲν ἤθελε νὰ ἀπολέσῃ, ἀπέδωκε τὸ βελάντιον εὐθὺς. — Αἰ, ἀγαπητέ μοι φίλε, προσέθηκε μειδιῶν, τί θέλεις τὸν Καδῆν; ἡ παρακαταθήκη σου ἐστὶ σκετικὴ εἰς τὰς χεῖράς μου ἀκεραία· σὲ εἶχον ἀπεισευθῆ, ἵνα ἴδω πῶς ἤθελες φερθῆ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν. Ὁ δὲ ἔμπορος σπεύσας ἦλθε πρὸς τὸν Καδῆν καὶ τὸν εὐχαρίστησεν.

Ἐν τούτοις ἐπῆλθεν ἡ νύξ καὶ ὁ Δερβίσης ἠτοιμάζετο νὰ παραλάβῃ τοὺς ὑπόσχεθέντας θησαυρούς, ἀλλ' ἡ νύξ παρήχρατο χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ὑπηρέτης τοῦ δικαστοῦ μὲ τὸ δῶρον· ὁ χρόνος ἐφάνετο αὐτῷ ἀτελετέτος καὶ περὶ τὴν αὐγὴν ὑπήγε μόνος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δικαστοῦ. — Ἦλθον νὰ πληροφορηθῶ, εἶπε, διατί δὲν ἐστειλάτε τὸν ὑπὲρ τῆς σας; — Διότι ἔμυθον, ἀπεκρίνατο ὁ δικαστής, ὅτι εἶσαι ἄπιστος, ἀπατεῶν καὶ κλέπτης τῶν παρακαταθηκῶν. Ὁ Δερβίσης ἔκλαιεν εὐσεβῶς μέχρις ἐδάφους τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπῆλθε σιωπηλῶς.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΣΥΝΤΑΓΑΙ.

Διὰ νὰ γείνης πλούσιος. Φύλακτε τὰ χρήματά σου καὶ καυτηρίαστον τὴν συνείδησίν σου.

Διὰ νὰ γείνης σοφός. Τρωγε, κοιμῶ καὶ σίγα.

Διὰ νὰ γείνης δημοτικός. Ἐπισκέπτου συνεχῶς τὰς μεγαλειτέρους ἐκκλησίας καὶ ὄλας τὰς μυστικὰς ἐταιρίας.

Διὰ νὰ γείνης ἀξιοσεβαστός. Λέγε «μάλιστα» ὅσκις ἀκούης ἄλλων γνώμας, καὶ μὴ ἔχων πώποτε ἴδιαν.

Διὰ νὰ γείνης μικρὸν ὑπόδηγμα. Ἐστο ἔτοιμος νὰ πράττῃς αἰωνίως ὡς μηχανή.

Διὰ νὰ γείνης πτωχός. Ἐστο τίμιος καὶ μὴ δίδε ὑπονοίας.

Διὰ τὰ γείνησ παρέρρων. Λέγε τὰς ἰδίας σου γνώμας, χωρὶς νὰ συμβουλευέσαι τὰς τῶν νομιζομένων σοφῶν.

Διὰ τὰ γείνησ δυστυχίης. Τύπωσε τὰς σκέψεις σου.

Διὰ τὰ γείνησ συκοφάντης. Ἐκδόσον ἐφημερίδα καὶ λέγε τὴν ἀλήθειαν.

ΑΜΙΣΘΟΝ ΓΕΥΜΑ.

Τέσσαρες ἀγύρται, ἀρ' οὐ καλῶς ἐγέυθησαν ἐν τινι καπηλείῳ, ἐνάλεσαν τὸν ὑπνρέτην καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ γεύματος. Ὁ πρῶτος προσεποιήθη ὅτι θέτει τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον, ἀλλ' ὁ δεύτερος ἐμπόδισεν αὐτόν, λέγων ὅτι ἤθελε νὰ πληρώσῃ τὴν συμβολὴν αὐτός· ὁ τρίτος ἔδειξε τὴν αὐτὴν σπουδὴν τέλος πάντων ὁ τέταρτος, ὅστις δὲν ἤθελε νὰ φανῆ ἦττον γενναῖος τῶν ἄλλων, ἀπηγόρευσε τὸν ὑπνρέτην τοῦ νὰ λάβῃ χρηματικὰ παρὰ τῶν ἐταίρων του. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἤθελε νὰ ἐνδώσῃ, λέγει ὁ εἰς τούτων· «Διὰ τὰ συμψηφίσωμεν, πρέπει νὰ δέσωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ὑπνρέτου καὶ ὅν τινα εἴς ἡμῶν συλλάβῃ, οὗτος θέλει ἀποτίσει τὴν ἀξίαν τοῦ γεύματος.» Ἐπευρήθησαν δ' ὅλοι εἰς τὴν πρότασιν αὐτὴν καὶ τὴν ἐξετέλεσαν. Τοῦ ὑπνρέτου σκλερόντος ἐν τῷ δωματίῳ, οἱ ἀγύρται ἀπῆλθον ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου. Ὁ κύριος τοῦ καπηλείου ἀναθαίνει τότε εἰς τὸ δωμάτιον· ἡ δὲ καλὴ μας τυρλομῖα, ἀκούσασα αὐτόν, τρέχει, συλλαμβάνει καὶ σφίγγει αὐτόν. «Ἄ! τῷ λέγει, σεῖς θέλετε πληρώσει τὴν συμβολὴν. Καὶ δὲν ἠπατήθη.

ΥΠΗΡΕΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΜΥΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.

Πρὸ τινων ἡμερῶν κυρία τις ἐν Βρυξέλλαις, ἀνοῖξασα σύρτην ὅπου εἶχεν ἀποτεθειμένα διάφορα κοσμημῆματα, εὗρεν ἐντὸς λεπτοτάτου τινὸς ὑράσματος μὲς πρὸ ὀλίγων ὠρῶν ἐλθόντος εἰς φῶς.

Μετὰ ἀλλεπαλλήλους ἐπιφωνήσεις, μαρτυρούσας τὴν ἀπορίαν τῆς κυρίας, ἀπόθεν ἄρα εἰσελθούσα εἰς τὸν σύρτην ἡ μήτηρ ἐγέννησεν αὐτὰ! ἠθέλησε νὰ σύρῃ τὸ ὑράσμα μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ξένης οἰκογενείας, τὴν ὁποίαν, ὡς φαίνεται, δὲν εἶχε πολλὴν ἐρῆξιν νὰ φιλοξενήσῃ. Ἀλλ' ἡ μήτηρ, ἥτις ἐκάρθητο συνεσταλμένη εἰς τινὰ γυνίαν τοῦ σύρτου, ὠρμησε μανιώδης ὡς τίγρις καὶ ἐκπέμπουσα φωνὰς ὀξείας κατὰ τῆς ἱεροσύλου χειρός, ἔδωκεν αὐτῇ. Τότε τὸ θῦμα τῆς μητρικῆς ταύτης φιλοστοργίας ἀφῆκε κραυγὴν ὀδυνηρὰ· ἀκούσασα δὲ ἡ ὑπνρέτις καὶ ἐλθούσα ἀπεδίωξε τὴν ἐμπόλεμον μητέρα, μετ' ἀγωνίας ὅμως πολλοὺς καὶ θαυμαστικούς, ἀξίους τοῦ Γεράρδου, τοῦ περιφήμου τούτου τῆς Ἀφρικῆς λεοντοκτόνου.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΥΓΕΝΟΥΣ ΚΟΡΑΣΙΟΥ.

Ἡμέραν τινὰ ἡ κυρία Π*** ἐπέπληττε τὴν Παυλίαν, τὴν πρωτότοκον θυγατέρα τῆς, διὰ σφάλμα ὄχι τόσον βαρὺ ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν τῆς. Ἡ Παυλίνα συνειθισμένη πάντοτε νὰ συγκινῆται ὡς ἐκ τῆς γλυκύτητος, μεθ' ἧς ἡ μήτηρ ἔκαμνεν εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὰς ἐπιπλήξεις τῆς, ἔχεε δάκρυα μενανοίας, ζητούσα συγχώρησιν. Ἡ Καρολίνα, τριετῆς τότε, βλέπουσα τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς κλαίουσιν, ἀναρριχάται ἐπὶ καθέδρας, διὰ νὰ γίνῃ ὑψηλοτέρα καὶ διὰ μὲν τῆς μιᾶς χειρός λαμβάνει τὸ μανδύλιόν τῆς καὶ τῆς σπογγίζει τοὺς ὀφθαλμούς, διὰ δὲ τῆς ἄλλης τῆ χῶναι εἰς τὸ στόμα ἐν ζαχαρωτόν, τὸ ὅποιον ἐκράτει.

Ἡ Καρολίνα ἔπαιζε μίαν ἄλλην ἡμέραν πλησίον τῆς μητρός τῆς, ἀσχολουμένης τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὸ νὰ γράψῃ τινὰς ἐπιστολάς, ὅτε ὁ κομμωτῆς εἰσῆλθεν. Ἡ κυρία Π*** τῷ εἶπε νὰ περάσῃ εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον μετὰ τὴν Καρολίαν καὶ νὰ τῆς κόψῃ ὀλίγον τὰ μαλλία. Ὁ κομμωτῆς ἀντὶ νὰ τῆς τὰ κόψῃ ὀλίγον, ἔκοψε καὶ ἐδῶ ἔκοψε καὶ ἐκεῖ, ὥστε ἡ κεφαλὴ τῆς μικρᾶς κόρης ἔμεινεν ὅλως γυμνή. Ἡ μήτηρ τῆς εἰσῆλθε καθ' ἣν στιγμὴν εἶχεν ἀποτελειώσει τὴν ἐλεεινὴν ταύτην ὑπηρεσίαν. «Ἄ! πτωχὴ μου Καρολίνα, ἀμέσως ἀνέκραξε, τὰ ὠραία μαλλία σου ἐχάρθησαν! — Μάμμου, τῆ ἀπεκρίθη ἀφελῶς ἡ Καρολίνα, μὴ λυπῆσαι, δὲν ἐχάρθησαν τὰ ἔβαλεν ἐκεῖ, εἰς τὸν σύρτην.»

Κατὰ τὰς παρελθούσας διακοπὰς ἡ κυρία Π*** ἔμεινεν ἐν τῇ ἐξοχῇ μετὰ τῶν δύο θυγατέρων αὐτῆς, ὅτε ὁ μάγειρός τῆς ἡμέραν τινὰ τῆ ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ γεῦμα ἐν καλῶς μαγειρευμένον ὀρνίθιον. Ἡ μήτηρ, ἀφοῦ προσέφερεν εἰς τὴν Παυλίαν τὸ μεριδίον τῆς, ἔδωκεν ἐν τεμάχιον καὶ εἰς τὴν Καρολίαν. Ἀλλ' ἐκείνη «ὄχι, μάμμου» εἶπεν ἀναστενέξασα, «δὲν θὰ φάγω ἀπὸ τοῦτο τὸ φαγητόν». — Καὶ διατί, κόρη μου; — Διότι, μάμμου, μ' ἔβλεπε καὶ τὸ ἔδλεπε καθ' ἡμέραν καὶ διότι ἐζούσαμεν μαζί. — Ἀλλ' ἡ ἀδελφὴ σου διατί τρώγει; — Ὡ! ἡ ἀδελφὴ μου εἰμπορεῖ νὰ φάγῃ ὀλίγον, διότι ἐκείνη δὲν τὸ ἐγνωρίζε τόσον, ὅσον ἐγώ».

Ἡ ἀξιόρατος μικρὰ Καρολίνα εἶχεν ὑπάγει εἰς τὴν ἐξοχὴν μετὰ τῆς μητρός τῆς, δύο λεύγας μακρὰν τῶν Παρισίων· εἶχε δὲ λάβει μεθ' ἑαυτῆς καὶ τινὰ ζεύγη νεουργῶν σκανδαλίων, τὰ ὅποια ὅμως, ἐπειδὴ ἔτρεχεν ἐντὸς τοῦ κήπου, εὐρέθησαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν κατατρυπημένα· ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ τῆ ἀγοράσωσι πρὸς στιγμὴν ἐν ζεύγος ἐκ τοῦ χωρίου. Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐπειδὴ καὶ ἡ μήτηρ ἔλαβεν ἀνάγκην σκανδαλίων, ἔστειλεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶπεν εἰς τὸν σκανδαλοποιὸν τῆς νὰ τῆ κατασκευάσῃ τινὰ ζεύγη καὶ νὰ τὰ φέρῃ. Ὁ σκανδαλοποιὸς ἤλθε μετὰ τινὰς ἡμέρας. Ἡ μήτηρ, ἀφοῦ ἐδοκίμασε τὰ ἰδικὰ τῆς, εἶπε καὶ ἐζήτησαν πανταχοῦ τὴν μικρὰν κόρην, διὰ νὰ τῆ πάρῃ μέτρον. Τὴν ἐζῶναξαν εἰς τὴν αὐλήν, εἰς τὸν κήπον, εἰς ὅλα τὰ δωμάτια. Ὁ σκανδαλοποιὸς, ἀφοῦ πολλὴν ὥραν τὴν ἐπερίμεινεν, ἀπῆλθεν. Ἀλλὰ μόλις εἶχεν ἀπομακρυνθῆ καὶ ἀμέσως ἡ Καρολίνα παρουσιάζεται

— Καὶ ποῦ ἦσουν, κόρη μου; τῆ εἶπεν ἡ μήτηρ τῆς.
— Ἐκεῖ, μάμμου, ἀπεκρίθη, ἀνυψώσασα τὸ παραπέτασμα τῆς κλίνης.
— Διατί λοιπὸν δὲν ἐξῆλθες, ὅτε ὁ σκανδαλοποιὸς ἦτον ἐδῶ;
— Ἰσα ἴσα, διότι ἦτον ἐδῶ.
— Ὡ! φοβεῖσαι τὸν σκανδαλοποιὸν σου;
— Ὅχι, μάμμου, ἀλλὰ θὰ ἔβλεπε τὰ σκανδαλία, τὰ ὅποια φερωῖ, ὅτι δὲν τὰ ἔχομεν ἀγορασμένα ἀπὸ ἐκεῖνον καὶ θὰ ἐλυπέιτο. Εἰς μάτην ἤθελα προσπαθῆσαι τὰ τὸν πείσω πῶς τὸ πράγμα συνέβη. Ὁ πτωχὸς κ. Δαβὶδ ἤθελε σχηματίσει τὴν ἰδέαν ὅτι ἐγὼ πλέον τὸν περήτησα καὶ μετὰ πόσῃ λύπῃ θ' ἀπήρχεται! (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

κρίθη ὁ ξενοδόχος, τὰ αὐτὰ εἶνε ἀφθονὰ, ἀλλ' οἱ βασιλεῖς εἶνε ὅλως σπάνιοι ἐδῶ, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ τοὺς τρυφήσωμεν, ὁσάκις ἡ τύχη μᾶς κάμνει τὴν τιμὴν νὰ ρίψῃ αὐτοὺς εἰς τὸ μέρος μας. Ὁ βασιλεὺς μειδιῶν προσέταξε τοὺς ἠνιόχους νὰ προχωρήσωσιν, εἰπὼν εἰς τὸν ξενοδόχον "qn'it donnai ses œufs pour avoir des œufs».

ΛΥΣΕΙΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ.

- 106. Γυνή—γῆ.
107. Κρέας—Ρέα—κρέας.
108. Τίγρις—ἴρις.

ΛΟΓΟΓΡΙΦΩΝ.

- 131. Δικαιοσύνης ἐστὶ τὸ διανεμητικὸν εἶναι τοῦε κατ' ἀξίαν καὶ σώζειν τὰ πάτρια ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὸ σώζειν τοὺς γεγραμμένους νόμους καὶ τὸ ἀληθεύειν ἐν τῷ διαφέροντι, εἶπεν Ἀριστοτέλης.
132. Ἡ πολιὰ τότε ἐστὶν αἰδέσιμος, ὅταν τὰ τῆς πολιᾶς πράττη, ὅταν δὲ νεωτερίζῃ τὰ τῶν νέων, καταγελαστοτέρα ἔσαι.
133. Οὔτε ἵππος ἐπὶ φάτνη καὶ φαλάροις καὶ τάπησιν οὔτε ὄρνις ἐπὶ βρώμῃ καὶ καλιᾷ ὑψοῦται καὶ γαυριᾷ, ἀλλ' ἄμφω ἐπὶ ὠκύτητι ὁ μὲν ποδῶν, ὁ δὲ πτερῶν. Καὶ σὺ τοιγαροῦν μὴ ἐπ' τροφῇ καὶ σκέπῃ καὶ ἀπλῶς τῇ ἐξῶθεν περιουσίᾳ μάταια ὀγροῦ, ἀλλ' ἐπὶ χρηστότητι καὶ εὐποιίᾳ.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΩΝ.

- 53. — 54. 55. Ἄνθρωπε, μέμνησο ὅτι θνητὸς εἶ.
— 56. Ἐκ στόματος κόρακος ἐξελεύσεται [κρά.
Θ Ε Ο Σ ὕ ψ Η λ ὀ ς
Ε σ τ ι σ τ ι Λ π ν ὀ ς
Ο τ α ν φ ω τ ε Ι ν ὀ ς
Σ ι ν α λ α μ π ρ ὀ ς
ἔ ξ α Σ τ ρ ἄ π τ ω ν

- 57. — 58.

Τ ρ ι Π τ ὀ λ ε μ ο ς	Σ π ἔ τ	σ	α ι
Κ α λ ν μ α ι	Σ χ	ύ	ρ ο ς
Κ α ρ ὺ Ι α ι ν α	Α	ρ	γ ο ς
Κ ὀ μ ι ν θ ο ς	Μ ε σ ο λ	ὀ	γ γ ἰ ο ν
Σ π ν ρ τ η	Α μ φ ι	ς	σ α

ΤΟ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΝ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ.

Ἐξωμολογήθησ ὅλα; εἶπε σεβάσιμός τις πνευματικὸς πρὸς τινὰ ἐξωμολογούμενον. — Ὅχι, ἀπεκρίθη οὗτος. Ἐγὼ καὶ μίαν ἄλλην ἀμαρτίαν ἐν τῇ συνειδήσει μου. Ἐκλεψα ἐν ὠρολόγιον θέλετε νὰ τὸ δεχθῆτε; — Ἐγὼ! εἶπεν ὁ προσδληθεις ἱερεὺς, πῶς τολμᾶς νὰ ὑβρίζῃς ἐμὲ καὶ τὸ ἅγιόν μου ἐπάγγελμα οὕτως; Ἀπόδος τὸ ὠρολόγιον εὐθὺς πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην του. — Τὸ προσέφερε ἤδη ἵνα τὸ δεχθῆ καὶ τὸ ἀπέριψε· λοιπὸν παρακαλῶ ὑμᾶς ἵνα τὸ δεχθῆτε. — Παῦσον νὰ με ὑβρίζῃς εἶπεν ὁ πνευματικὸς ὀφείλεις νὰ τῷ τὸ προσφέρῃς πάλιν. — Ἐπραξα οὕτως, ἐπανάλαβεν ὁ κλέπτης, καὶ αὐτὸς ἐπιμένει νὰ μὴ τὸ λάβῃ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σὲ συγχωρῶ· ἀλλ' αὐστηρῶς σοὶ ἐπιβάλλω νὰ μὴ κλέπτῃς τοῦ λοιποῦ. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἐξωμολογηθέντος κλέπτου ὁ ἐφημέριος ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ ἰδικόν του ὠρολόγιον ἐκλάπη ἀπὸ τὸ ἀπάξιον, ὅπου συνήθως τὸ ἐκρέμα καὶ τότε ἐνόησεν ὅτι ὁ κλέπτης τὸ προσέφερεν εἰς αὐτόν, ἀλλ' αὐτὸς ἠρνήθη νὰ τὸ λάβῃ.

ΣΠΑΝΙΑ ΕΙΔΗ.

Γεώργιος Α'. ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἀναχωρήσας ποτὲ ἐκ τοῦ κράτους του διὰ τὸ Ἀνόβερ, ἐστάθη πρὸς τινι μικρῷ χωρίῳ τῆς Ὀλλανδίας, καὶ πεινῶν ἐζήτησε 2 ἢ 3 αὐγά, τὰ ὅποια ἔφαγεν, ἐνῶ οἱ ἠνιόχοι ἠλλαζον τοὺς ἵππους. Ὅταν ἦσαν ἔτοιμοι πρὸς ἀναχώρησιν, εἰς τῶν ὑπνρετῶν τῆς Α. Μ. τῷ εἶπεν ὅτι ὁ ξενοδόχος ἐζήτηε διὰ τὰ αὐγά 200 φιορίνια· διὸ ὁ βασιλεὺς προσκαλέσας αὐτόν τῷ εἶπε, «πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ζητῆς 200 φιορίνια διὰ 3 αὐγά; Εἶνε τόσον σπάνια ταῦτα ἐδῶ; Ὅχι, ἀπε-

ΓΡΙΦΩΝ.

51. Λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός.
52. Τὸ ἐν Λευκωσίᾳ ἀναγνωστήριον ἀπὸ Ζήνωνος μεγάλην περὶποιεῖ τοῖς νέοις τιμὴν.
53. Ὅσον βλέπει ὁ ὀφθαλμός, τοσαῦτα ἐπιθυμεῖ ὁ πλεονέκτης.

ΣΙΝΚΥΛ
ΛΥΤΑΙ.

ΣΜΥΡΝΗΣ.

- Ν. Κασάπογλου. 55 λεξιγράφου.
Ἀγαθοκλῆς Γ. Κωνσταντινίδης 107, 108 αἰνιγμάτων.

ΜΙΧΑΛΛΑ-ΚΙΜΠΡ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

- Διονύσιος Χ. Ἀποστολάτου Σάμιος, 106 107 108 αἰνιγμ.
131 132 λογογρ. 55—58 λεξιγράφων.
Γεώργιος Κ. Σίμου. 106 108 αἰνιγμ. 132 λογογρ. καὶ 54 55 57 λεξιγράφων.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

109.

Ἐγὼ ὁ διενέξων παραίτιος καὶ φόνων,
ἐγ' ὁ παντοῦ τοῦ κόσμου μας τὰ πνεύματα ταραττων
τὴν κεφαλὴν καὶ τράχηλον ἀν' ἀπολέσω μόνον,
εἰς ζῶον μεταβάλλομαι τῶν χειροθεσάτων.
Ἄν δ' εἶς τὴν θέσιν τῶν μελῶν τῶν ἤδη κεκοιμημένων
προσθέσῃς ἄλλα πλὴν ἀλῶς ὡς ἦσαν καὶ τὰ πρῶτα,
θὰ ἴδῃς τότε ἔμπροσθεν εἰς κλίνην ἠπλωμένον
πρεσβύτην πολιότριχα τοῦ θρόνου πεπτωκότα.
Καὶ πάλιν ἀν' τὸν τράχηλον τὸν δευτέρου θελήσῃς
ὁμοῦ μὲ τὴν δευτέραν μου τὴν κεφαλὴν ν' ἀλλάξῃς,
πρὸς ἄλλοις, ἃ ἐδόξασε καὶ θὰ δοξᾷς ἢ κτίσις
Ἔ! τότε τότε, φίλε μου, μαζί μου θὰ πεταχθῇς.

Σ. Σολομωνίδης

110

Βασιλεὺς ποτε ὑπῆρξα πόλεώς τινος Ἑλλάδος
καὶ νῦν ἔρος πλὴν ὑπάρχω εἰς τῆς Ἀφρικῆς τὸ χάος.
Ἄλλ' ἐάν τὸν τράχηλόν μου ν' ἀποκόψῃς νῦν θελήσῃς
καὶ μὲ ἐν ὠραῖον λάμβδα νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃς,

εἰς ἐδώδιμον φοβοῦμαι αἴφνης μὴ μὲ μεταβάλῃς·
σοὶ προλέγω δὲ καὶ ἐπιφρητὸν ποτὲ δὲν κάμνεις,
ἀντὸν τράχηλόν μου, φίλε ἀντὶ ν' ἀντικαταστήσῃς,
τὸ ὅποιον φέρω κράνος εὐφυῶς τροποποιήσῃς.
Ὅ δ' ἀπέκοψας στοιχεῖον ἔταν θάλης κεφαλῆς,
δυστυχῆς πλέον ὦ! τότε, φεῦ! θὰ ζήσω εἰς τὴν γῆν.

Ἀγαθ. Γ. Κωνσταντινίδης.

111

Νῆσος ὠραία τῆς Ἰωνίας
εἶμ' ἐν πελάγει τῷ Ἰκαρίῳ,
τὸ ὄνομά μου δ' ἐκ συγκυρίας
συλλαβαί ὕφαναν μόνον δύο.

Ἐάν δ' ἐκ τῶν ψηφίων μου τὸ πρῶτον ἀποσπάσῃς
κ' εὐθέως τὸ μεσαῖον μου καλῶς διπλασιάσῃς,
ἐν τε θαλάσῃ καὶ γῆ ὑπάρχω
καὶ τῶν γραφῶν ἀπάντων ἄρχω.

Διονύσιος Χ. Ἀποστολάτου Σάμιος.

112

Σκούφους ἔχω περισσοὺς
μὲ πτερὰ καὶ μὲ κρωσσοὺς
κατὰ τάξιν καὶ σειρὰν
τεταγμένους αὐστηρὰν
καὶ τινὰς αὐτῶν ἀν' βάλω,
γίνομαι ἐξ ἄλλου ἄλλο.

Νὰ ὁ τρίτος, τὸν φορῶ
καὶ θὰ ἔτρεχες, θαρρῶ,
ἀν' σὲ ἔλεγα πατέρα,
πάππον, μᾶμμην ἢ μητέρα,
μὲ στοργὴν νὰ μ' ἀσπασθῆς,
ἤρκει μόνον νὰ πεισθῆς.

Τὸν δωδέκατον αὐτῶν
νὰ φορέσω περιττόν·
ἄλλως ἔπρεπεν εὐθὺς
νὰ ἐκλείψῃς, νὰ χαθῆς!
Νὰ, ὁ ἔκκαιδέκατός μου
μὴ σ' ἐγγίξῃ δάκτυλός μου!
σὲ κατέστηνα οἰκτρὸν,
θὰ ἐζήτεις ἰατρόν.

Μὲ τὸ εἰκοστόν μου πρῶτον
εἶμ' ἐχθρὸς τῶν καθεστώτων·
μὲ ζητοῦν οἱ ἀστυνόμοι
καὶ μὲ τιμωροῦν οἱ νόμοι.

Ἡρόληψίν τινα ἢ πάθος
κατ' ἐμοῦ ἀν' κατὰ βάλος
συμμερίζεσαι καὶ σύ,
τοῦ δεκάτου μου ἐννάτου
νὰ γνωρίζῃς προφυλάττου
τὸ βαρὺ καὶ τὸ ὀξύ.

Νὰ τὸν βγάλω . . . ; Βεβαιώσου,
τὰ ἐντὸς τοῦ σώματός σου
θὰ σεισθοῦν αἰσθαντικᾶ.

θὰ σταθεῖν οἱ διαδάται
νὰ φωνάζουν Δὲν γελᾶτε;
Ἦθ' γελῶ μὲ τὰ σωστὰ . . .

113

Πτέρυγες τὸ σῶμά μου δύο·
εἰς τὰ πρόσω ἀπαύστως πετῶ,
ἔστραμμένα τὰ νῶτα κρατῶ
πρὸς σὲ καὶ νὰ μ' ἴδῃς σ' ἔλκω.
Ἄλλὰ φεῦ! κακόζηλος δαίμων
δύο μόνον πτερὰ μ' ἀφαιρεῖ
καὶ τετράπουον ἐν ἀκαρεῖ
ζῶον μένω δούλον καὶ τρέμον.
Ἐν καιρῷ δ' ἀν' ἐν μεταθέσῃς
τῶν μεινάντων μοι τότε πτερῶν,
πετῶ καὶ φεύγω μὲ τὸν καιρόν.
μένεις δ' ἄνους ἀν' ἀπολέσῃς.

114

Πάντοτε τ' δλόκληρόν μου
τίθεται ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐνῶ στερηθεὶς τοῦ πρώτου
ἴσταμ' ἐπὶ κεφαλῆς.
Ἄν καὶ ἄλλο τι μοῦ λείψῃ,
ὡς τετράποδον περῶ,
κ' εἰς χωρία καὶ εἰς κόμας
καὶ εἰς πόλεις εἰσχωρῶ.
Ἐάν τότε στήν ἀρχὴν μου
ἕνα Μ μόνον προσθέσῃς,
ἄλλοιόνεις ἐν τῷ ἅμα
δλας μου τὰς πρώτας σχέσεις.
Ὁ τυφλὸς τότε τῆς Χίου
σὲ φωνάζει ποιητής,
μικρὸν ζῶον εἶμιαι
ἀλλ' ἀνδρείος μαχητής.
Κατ' αὐτὸν στήν κεφαλὴν μου
φέρω κράνος γερᾶρον
καὶ ἀκόντιον ἴσ τὴν χεῖρα
φοδερὸν καὶ τρομερόν.

115

Τὸ ὄνομά μου ὄνομα τὸ πάντη τερατώδες
ἐπίγειον οὐράνιον κ' ὀλοτελῶς μυθώδες.
Τὸ ἔργον μου ἐπὶ τῆς γῆς ὀλίγοι ἐξασκοῦσι,
καίτοι οἱ χριστοκλήρικες πολὺ αὐτὸ φιλοῦσι.
Τοιοῦτον φέρω ὄνομα κ' ἐπίθετον ὠραῖον,
πλὴν ἐν αὐτοῖς ἐγκρύπτεται καὶ ἄλλο τι σπουδαῖον.
Ἐάν ἐκ τῶν γραμμάτων μου τὸ ἐν τροποποιήσῃς
τὰ δύο δὲ ἐπόμμενα τούτῳ ἐάν ἀφήσῃς,

θὰ μὲ ποιήσῃς παρευθὺς ε' ὅτι Κανσάρ ὁ μάγος
εἰς τὴν μονογενῆ Λουζὰ κατώρθωσ' ὁ παμφάγος.
Εἰ δὲ καὶ πάλιν κεραυνὸς εἰς τ' ὄλον μου ἐνσκήψῃ
καὶ κεφαλὴν καὶ τράχηλον τελείως ἀπαλείψῃ,

Γίνομαι τότε φαγητόν.

δύχρωμον κ' ἔχι ἐκλεκτόν.

Καὶ τρίτην μεταμόρφωσιν ἀν' πάθ', ὡς ἐκ μαγείας
ἐκ τῆς ἀδύσσου ἔφθασα εἰς πόλεις οὐρανίας.

Δ. Νικολαΐδης.

116

Ἐγ' ὅπερ τρώγεις δύναμαι νὰ κάμω νὰ σὲ φάγῃ
καὶ ὅπερ πίνεις φίλε μου, μὲ τοὺς νεκροὺς νὰ πάγῃ.
Ἐγὼ τὰ ἔρη δύναμαι ε' τὸν οἶκόν σου νὰ φέρω
κ' ἔλα τὰ ἔσω πράγματα ἔξω νὰ μεταφέρω.
Σοῦ δίδω ὄρον πρόσσεχε· πλὴν νὰ μοῦ κάμῃς ὄρον
καὶ μὴ ζητῆς ἄλλα πολλά, θὰ προξενήσουν ὄρον·

117

Πᾶς ὁ ἔχων μὲ θρηνεῖ
καὶ τὸν ἰατρὸν φωνεῖ.
Ἄν δὲ μ' ἀναγραμματίσῃ,
αἴφνης θὰ μ' ἐπιθυμήσῃ.

118

Ὁλόκληρον μὲ πίνεις,
ἀκέφαλον μὲ ψήνεις.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

ΛΘ.

Τρεῖς φίλοι κρατοῦντες εἰς χεῖρας ἐν καλάθιον μήλα μετέβη-
ταν εἰς ἐξοχὴν τινα καὶ πεσόντες ἐκοιμήθησαν ὑπὸ τὴν γλυκεῖαν
τοῦ Ζεφύρου αὔραν. Σηκωθείς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ἔλαβε τὸ ἐν τρί-
τον ἐκ τῶν μῆλων· σηκωθείς ὁμοίως ὁ ἄλλος ἔλαβε τὸ ἐν
τρίτον ἐκ τῶν μεινάντων· σηκωθείς ἐπίσης καὶ ὁ τελευταῖος
ἔλαβε τὸ ἐν τρίτον ἐκ τῶν ἀπολειφθέντων. Σηκωθέντες ἔπειτα
ὁμοῦ καὶ οἱ τρεῖς διαιμοιράσθησαν ἐξ ἴσου τὰ μείναντα, δίχως
νὰ περισεύσῃ οὐδέν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μῆλων δὲν ὑπερέβαινε τὰ
100· πόσος ἦτο;

ΛΟΓΟΓΡΗΦΟΙ,

134 Α . . Γ . . Θ . . εἰς Γῆ! Νεκρὸς ἔστη! Μ. Κρίτωνι Ναὶ Τὸν!! δρῶ Σ. ἄλλη Π. Κῶων. Γῆν εἶδεν οἴκος; ἂν δρᾶ . . . Κ. Κ ἔνε Σ. . τί; μὰ Γ . .

135. Τ δεῦτε Ρ' Αἰήτην γῆν αἶκα δαιλὲ γῆν! Τ Ἴνδοί γε Μονὴ ἂν τόνω Ἀόντον ἄνδρε Χ . . . ν . — Οἴκοι ἂ δένει, Πᾶν Τ πρώτε! ὕει Γῆ; Ν . . Οὐκ ἐς τίνι; Τίς; Πῶ !!! Ποτ' οὐ Κ πῶλε! Τ . Ο . — Εὖ . . . ρεῖ . . . Π. 2⁴

136. Μ ^{Κρόστη} / Σ Μ L ἄγχω λύκος τὸ Παρ' I Θ. . . ὦν 2 τι! Δ α' . Φ / ΣΤΡΕ + !! ΕΡ / 6 Γ. Ζ. οὕτω ἔν ἔστ' : : ὦ Πέρση ἂν οἴκο!

τόδ' ἔμαλλον Ν Ν Ν Ν Φρο Ν Α Φόβος Καί Μ Ψ χῆνα Τ . Ρ . Α . . Χ . . ὦν. Ν Ν Ν

N. Μωραΐτης ἐκ Σκύρου.

137 Π Ρῶσ' π' Ἀθήνας ἕα Γ. ποσὶ μένη καλεῖ Ν' ἄμ' εἰς ἐμεῖς, ὥσει δέη κακῆ.

Ἄγαθ. Γ. Κωνσταντινίδης.

138. Μ. λέγα. τ. : : ἄνοια. μ. Ἄρταν ἔντες, ὠτίω Θεός. δ' Iτ. οὖς, βοή, θῆκαι, ὑπὸ Π.πν. οὖς ἦν ἦς, Ἄμαρ; τί Ἄννα;

ΛΟΝΘΜΘ; οὐ νῶ!!! τί καίω; Δαίμων. Κ. Τρχ. ἄσαι π. Λεθ Ἄγγελος, καὶ διὰ τί νά νοη; σίαν. τ. Οὐαί Γῆ, ναί Δαίμων.

Διονύσιος Χ. Ἀποστολότου Σάμιος-Μιχαλάκιμπερ.

139. Κῶλα g κρῖνον. ΑΑΜΘ μου; μένος!

140 ^{ῶπ} / ὥς Ἴων! σωθῆς; ἐταί.

141. Μ. Π. Η Κ Κ καὶ οὐ μὺς Ἑλλη! ψ Κ Κ. Μ. Δ. Πρωτόπαπα.

ΚΑΒΙΣ ΣΤ'.

8 ψξιζι» ξαμ χῶμυδίαμ ηστλιαμ, 8ξι» λῶμ γ'μδξζι 5ι» ξ3 5φα η3ι 8ξι» ξτδδδξζι ;: =ια;8» 5ιμ3ι 8 ;ξ5'μ ξτ'νδτ3 η3ι 5;ιηιμλ'μ.» λι'ξι 3μξι μ3 5φ3μξξ8φ8 η3ξ3 =ξ3χ'μ3» λι3 ξαμ λ3ητ'αμ =μ365ξ3ι 5ι» ξ3 43φ8 ξ' =ξ8ψ'» η3ι ν'μ'μ ξ3μ λι3τ-τ3χ8 ξ' =ξ8ψ'» λ'μ3ξ3ι μ3 ιλ8 ξ3» τφδμ8φδι=3» η3ξ3=ξτ'δ3».

N. Μωραΐτης ἐκ Σκύρου.

ΓΡΗΦΟΣ.

54ος.

W'

I

Φιλόσοφος Ἀκαδημαῖος.

T'

B

ὑπὸ Μιχ. Ιω. Πρωτόπαπα ἐκ λιμ. Βαθῆος Σάμου.